

växling; stycke skogs-
mark m.m.
skift.es|bruk s.; vid jordbruk
skift.es|för.rätt.are s.
skift.es|för.rätt.ning s.
skift.es|karta s.
skift.es|lägg.ning s.
skift.es|man s., till ¹man
skift.es|rik adj. -t -a
skift.es|verk s.
skift.es|vis adv. om-
växlande
skift|gång s., till ¹gång
skift|in.del.ning s.
skift|jobb s.
skift|lag s. -et; pl. =
skift.ning s. -en -ar
skift.nings|rik adj. -t -a
skift|nyckel s.
skift|till.lägg avstavas *skift-
till.lägg* s.
skikt s. -et; pl. = lager, varv
skikta v. -de lägga el. indela
i skikt
skikt|bild.ning s.
skikt.ning s.
skikt|röntgen s.
skikt|vis adv.
skild adj. olika; vilkens
äktenskap upplöstes m.m.
skild|kön.ad adj. s. *blomma*
skildra v. -de
skildrare s. -n; pl. =, best. pl.
skildrarna
skildrar|för.måga s.
skildring s. -en -ar
skildrings|för.måga s.
skilja v. *skilde* äv. *skiljde*,
skilt äv. *skiljt*, *skild* n.
skilt, pres. *skiljer lösgöra*;
avlägsna; föra el. hålla
isär; dela upp m.m.; s. *sig*
lösgöra sig osv., äv. upp-
lösa sitt äktenskap, äv.
vara olika
skilj|akt.ig adj. -t -a olika,
avvikande o.d.
skilj|akt.ig.het s. -en -er
skilj|are s. -n; pl. =, best. pl.
skiljarna
skilj|as v. *skildes* äv. *skiljdes*,
skilts äv. *skiljts*, pres. *skilj-
(e)s* el. *skils* lämna var-

andra; upplösa sitt
äktenskap m.m.; s. *från*
lämna; s. *hädan* (äld.) dö
skilj|bar adj. -t -a
skilj|bar.het s.
skilje s. -t -n skiljeställe
skiljelav.tal s.
skiljeldom s. -en -ar
skiljeldom.are s.
skilje.dom|för.far.ande s.
skiljeldom.stol s.
skiljelgräs s.
skiljellinje s.
skiljelman s., till ¹man
skilje.mann|för.far.ande s.
skiljelmatch s.
skiljelmur s.
skiljelymynt s.
skiljemärke s.
skiljelnämnd s.
skiljelremsa s.
skiljelse t s.; i tennis
skiljeställe s.; för flottnings-
virke
skiljeltecken s.
skiljelväg s.
skiljelvägg s.
skiljning s. -en -ar
skiller s. *skillret* metalliskt
skimmer
skiller|spat s.
skilling s. -en; pl. -ar el. i
summor = äldre mynt
skilling|tryck s.
skill.nad s. -en -er
skill.nad|be.lope s.
skill.nad|sido s. -en -ar
skill.nad|stängsel s.
skillra v. -de skimra metall-
iskt
skils|mässa s. -n *skils-
mässor* upplösning av
äktenskap; det att lämna
ngen tillfälligt eller varaktigt
skils.mässolbarn s.
skils.mässoldom s. -en -ar
skils.mässolfrekvens s.
skils.mässolför.handl.ing s.
skils.mässolorsak s.
skils.mässolproblem s.
skils.mässolprocess s.
skilt|vakt s. (äld.) vaktpost
skilt|vakt|s|kur s., till ²kur

skimlig adj. -t -a skimmel-
färgad o.d.
skimmel s. -n *skimlar* häst
med vit o. inblandad
mörk färg m.m.
skimmelfärg s.
skimmelhårig adj. -t -a
skimmer s. *skimret*
skimmer|prakt s.
skimmer|vit adj. *skimmer-
vitt skimmervita*
skimra v. -de
skimrig adj. -t -a
skimring s. -en -ar
skina v. *sken, skinit*, pres.
skiner
skin.ande adj. oböjl.
skingra v. -de få att sprida
sig åt olika håll
skingrare s. -n; pl. =, best.
pl. *skingrarna*
skingras v. *skingrades*
sprida sig åt olika håll
och försvinna
skingring s. -en -ar
skingrings|för.bud s.
skin|head [skinn'hedd] s.;
pl. = el. enl. eng. böjn. skinn-
huvud, skinnskalle; *ett* s.
skinka s. -n *skinkor*
skink|bit s.
skinkilåda s. (kok.)
skink|macka s. (vard.)
skink|märr s. (vard.) mager
o. oduglig märr el. häst-
krake
skinklomett s.
skink|skiva s.
skink|smörgås s.
skink|spad s.
skink|stek s. -en -ar
skink|tärning s.
skinn s. -et; pl. =; *hålla sig
i skinet* i styr
skinna v. -de skörta upp, ta
för mycket betalt av
m.m.; s. *sig* bli skinnig
skinn.are s. -n; pl. =, best. pl.
skinnarna äv. skinn-
skräddare o.d.
skinn|bagge s.; insekt
skinn|band s.
skinn|be.sätt.ning s.